

3rd International Scientific Conference

**Science progress in European countries:
new concepts and modern solutions**

Hosted by the ORT Publishing and

The Center for Scientific Research “Solution”

Conference papers

November 23, 2018

Stuttgart, Germany

3rd International Scientific Conference

“Science progress in European countries: new concepts and modern solutions”: Papers of the 3rd International Scientific Conference.
November 23, 2018, Stuttgart, Germany. 337 p.

Edited by **Ludwig Siebenberg**

Technical **Editor: Peter Meyer**

ISBN 978-3-944375-22-9

Published and printed in Germany by ORT Publishing (Germany) in association with the Center For Scientific Research “Solution” (Ukraine) November 23, 2018.

ORT Publishing

Schwieberdinger Str. 59

70435 Stuttgart, Germany

All rights reserved

© ORT Publishing

© All authors of the current issue

ISBN 978-3-944375-22-9

Table of Contents

1.	ГАВРЮШОВ Д.Н., КАЛЮЖНАЯ В.Н., КОЛОМЕЙЧУК В.Н. ИНФЕКЦИЯ МОЧЕВЫВОДЯЩИХ ПУТЕЙ ПРИ БЕРЕМЕННОСТИ: СОВРЕМЕННЫЙ ПОДХОД К ПРОФИЛАКТИКЕ ПЕРИНАТАЛЬНОГО РИСКА.	6
2.	МІРЗЕБАСОВ МА., СМІРНОВ А.С., СМІРНОВ С.М. СТАН СЕРОЗНОЇ ОБОЛОНКИ ДВНАДЦЯТИПАЛОЇ КИШКИ ЗА УМОВ ІНГАЛЯЦІЙНОГО ВПЛИВУ ЕПІХЛОРИДРИНУ.	19
3.	ТАРАСЕНКО В. А., ДАВТЯН Л. Л., ШМАТЕНКО А. П., КУЧМИСТОВА Е. Ф. ОПРЕДЕЛЕНИЕ АНТИМИКРОБНОЙ АКТИВНОСТИ УГЛЕКИСЛОТНОГО ЭКСТРАКТА РОМАШКИ АПТЕЧНОЙ МЕТОДОМ IN VITRO.	25
4.	КАНІБОЛОЦЬКА О.А., КАЛАШНИК Я.В. СПОСОБИ ІНТЕНСИФІКАЦІЇ ПРОЦЕСУ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ СТУДЕНТАМИ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ.	36
5.	ЯНЧЕВСКИЙ А.В. РЕАКЦИЯ СИСТЕМЫ АДЕНИЛОВЫХ НУКЛЕОТИДОВ Т-ЛИМФОЦИТОВ КРОВИ ЧЕЛОВЕКА НА ШИГЕЛЛЁЗНЫЕ ЛИПОПОЛИСАХАРИДЫ IN VITRO.	48
6.	ДЕВ'ЯТКІНА М. С. СИСТЕМА МІЖНАРОДНОГО КОМЕРЦІЙНОГО ОНЛАЙН АРБІТРАЖУ.	56
7.	МАРГІТИЧ М.Я. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ПРОЕКТІВ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.	65
8.	ПЕВСЕ А. А. СПЕЦИФІКА ТА ПРОБЛЕМАТИКА ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ УГОРСЬКОМОВНИМ НАСЕЛЕННЯМ НА ЗАКАРПАТТІ.	73
9.	СКУРІХІНА Т.П. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ З МЕТОЮ АДАПТАЦІЇ П'ЯТИКЛАСНИКІВ.	78
10.	ГОНЧАРЕНКО Н.В. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ОПІКИ.	88
11.	ШВЕДУН Г.Г., ЗУБКОВА Т.Г., ШВЕДУН В.П. ДІЯЛЬНІСНИЙ ПІДХІД ДО ПРОБЛЕМИ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ В ШКОЛІ: НАВЧАЄМО ДІТЕЙ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ПРИКЛАДНІ ЗАДАЧІ.	97
12.	AVILOVA OLGA, EROKHINA VIKTORIA. IMPLEMENTATION OF AMBOSS APPLICATION INTO EDUCATIONAL PROCESS OF ENGLISH-MEDIUM STUDENTS IN UKRAINE.	110
13.	МАРГІТИЧ К.Є. ПОЛІКУЛЬТУРНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ЯК СТАНДАРТ ОСВІТИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ВИМІРУ.	113
14.	ТЕТЕРЯ Л.С. УЧИМСЯ ВЕСЕЛО: КОПИЛКА	122

	ИНТЕРАКТИВНЫХ МЕТОДОВ ОБУЧЕНИЯ.	
15.	БОБРУК В. П., БАЛИНСЬКА М. В., БОБРУК С. В., БЛАГУН О. Д. АНАЛІЗ СОЦІАЛЬНО – ЕКОНОМІЧНОЇ ДОСТУПНОСТІ НІФУРОКСАЗИДУ ПРИ КОМПЛЕКСНОМУ ЛІКУВАННІ ГОСТРИХ КИШКОВИХ ІНФЕКЦІЙ У ДІТЕЙ.	134
16.	CHIGVINTSEVA O. P., RULA I. V., TOKAR A. V. CARBON PLASTIC FOR THE CONSTRUCTIONAL PURPOSE BASED ON PHENYLON C-2	139
17.	YELATONTSEV D. O., MUKHACHEV A. P. CHARACTERIZATION OF A NEW LOW-COST SORBENT BASED ON WALNUT SHELL MEDIA.	147
18.	ІВАНТЄЄВА Ю.І., КУРЧАНОВА Ю.В., ВОЛКОВА Ю. В., ЛАНТУХОВА Н. Д. ВПЛИВ ВИДУ АНЕСТЕЗІЇ ПРИ ОПЕРАТИВНОМ РОДОРОЗРОДЖЕННІ НА НЕВРОЛОГІЧНИЙ СТАТУС НОВОНАРОДЖЕНОГО.	154
19.	ШКОЛЬНИКОВ В.С., ПРИХОДЬКО С.О. ПЕРСПЕКТИВНІ ПИТАННЯ ДОСЛІДЖЕННЯ СПИННОГО МОЗКУ ЛЮДИНИ У ПРЕНАТАЛЬНОМУ ПЕРІОДІ ОНТОГЕНЕЗУ.	158
20.	М. В. ДАНИЛЕВИЧ, О. В. РОМАНЧУК, ДОСВІД ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ В КРАЇНАХ ЄВРОПИ.	165
21.	САГАЙДАК М.А. ДИНАМИКА ПРИБРЕЖНОЇ ЗОНИ УКРАЇНСЬКОГО ПОБЕРЕЖЬЯ АЗОВСЬКОГО МОРЯ.	173
22.	ГРОМНАЦЬКА Н.М., ЛЕМІШКО Б.Б., КІТ З.М., ШАЛЬКО І.В. ВЕГЕТАТИВНИЙ ГОМЕОСТАЗ ТА МОРФОФУНКЦІОНАЛЬНИЙ СТАН СЕРЦЯ У ДІТЕЙ З АБДОМІНАЛЬНИМ ОЖИРІННЯМ.	178
23.	IVANCHENKO E.Z., MALAKHOVA S.N., MELNIKOVA O.Z. DETERMINATION OF THE PRIORITIES OF PERSONAL QUALITIES OF SPECIALISTS IN THE CONTEXT OF MODERN REQUIREMENTS OF HUMANIZATION OF HIGHER MEDICAL EDUCATION.	189
24.	ФИЛОНОВА Т.А. ИЗУЧЕНИЕ ГЕНЕТИЧЕСКИХ ФАКТОРОВ РИСКА СЕРДЕЧНО-СОСУДИСТЫХ ЗАБОЛЕВАНИЙ У ДЕТЕЙ С СИНДРОМОМ ДИСПЛАЗИИ СОЕДИНИТЕЛЬНОЙ ТКАНИ СЕРДЦА.	194
25.	БОЙКО І.Я., БІЛАН О.І. МИСТЕЦТВО ЖИВОПИСНОГО НАТЮРМОРТУ ЯК ЗАСІБ ХУДОЖНЬО-ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.	199
26.	НАГОРНА Н. О., ВАСЮК С.О., КАПЛАУШЕНКО Т. М., НАГОРНИЙ В.В ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ФАРМАЦЕВТИЧНИХ КАДРІВ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ.	208
27.	КЛІМЧЕНКОВА Н.В., КІРІЄНКО Т.В., КЛІМЧЕНКОВ А.Г.	218

УДК: 378.146/.147:615-057.875

**ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ФАРМАЦЕВТИЧНИХ КАДРІВ В
УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ**

НАГОРНА Н. О.

*кандидат фармацевтичних наук, старший викладач,
старший викладач кафедри аналітичної хімії
Запорізький державний медичний університет
м. Запоріжжя, Україна*

ВАСЮК С.О.

*доктор фармацевтичних наук, професор
завідувач кафедри аналітичної хімії
Запорізький державний медичний університет
м. Запоріжжя, Україна*

КАПЛАУШЕНКО Т. М.

*кандидат фармацевтичних наук,
викладач медичного коледжу
Запорізький державний медичний університет
м. Запоріжжя, Україна*

НАГОРНИЙ В.В.

*кандидат фармацевтичних наук, доцент,
доцент кафедри технології ліків
Запорізький державний медичний університет
м. Запоріжжя, Україна*

Фармацевтична галузь є однією з тих, яка найбільш динамічно розвивається за складних умов сьогодення, чому значною мірою сприяє і

розвиток фармацевтичної науки та навчальних закладів, де готують фахівців саме для цієї галузі.

Сьогодні фармацевтична практика змінила свій акцент із приготування препаратів на надання фармацевтичної допомоги пацієнтам, що робить необхідним і зміну акцентів фармацевтичних освітніх закладів у підготовці студентів. «Виклик для фармацевтичної освіти сьогодні полягає в розробці, реалізації й оцінці навчальних програм, які об'єднують загальні і професійні здібності, що дозволить спеціалістам бути відповідальними за результати лікарської терапії і благополуччя пацієнтів.

Різноманітність професійних обов'язків фармацевта й умови практичної діяльності ускладнюють можливість оцінки здатності студентів демонструвати використання знань у ролі фармацевта. Поряд із цим відповідальність за оцінку компетенцій студентів до закінчення навчання лежить на навчальних закладах. Оцінювання має не лише визначати, чи отримав студент уміння, знання, навички, що визначені викладачами і професією як важливі, а й демонструвати студенту їх значення для реальної ситуації. Тому «розробка заходів з оцінки ефективності навчання вимагає детального визначення того, що студенти мають знати, які компетенції необхідно розвивати, а також те, які методи будуть використані в аналізі і оцінюванні» [1].

Проблемам професійної підготовки фахівців фармацевтичної галузі у закладах вищої освіти присвячені дослідження вітчизняних та зарубіжних учених, зокрема: історичним аспектам підготовки фахівців фармації (Р. Богатирьова, Ю. Спіженко, В. Черних та ін.), підготовці фармацевтичних кадрів в Україні (І. Вітенко, О. Волосовець, Ю. Вороненко, В. Георгіянц, В. Загорій, В. Москаленко, В. Черних та ін.) та в провідних зарубіжних навчальних закладах (Л. Вишнеvsька, Н. Гавриліна, І. Денисов, Г. Зайченко, О. Набока, М. Пальцев, Г. Перфильєва, Л. Упир, Б. Чекнев та ін.), формуванню компетентностей майбутніх фахівців фармацевтичного профілю у вищих навчальних закладах (Н. Альохіна, Л. Галій, Г. Глембоцька, В. Голубцов, Н. Денисова, І. Комісінська, Л. Пляка, О. Тутутченко та ін.), контролю та діагностиці якості

рівня підготовки майбутніх фахівців фармацевтичного профілю (Л. Буданова, Т. Козлова, О. Тележкіна та ін.).

Незважаючи на підвищений інтерес до проблеми професійної підготовки фахівців фармацевтичної галузі, на сьогодні вона залишається недостатньо дослідженою, а в умовах євроінтеграції потребує значної уваги [5].

Змістовою частиною навчальної функції викладача фармацевтичного профілю є навчання студентів відповідно до вимог стандартів вищої освіти відповідного освітнього рівня. Вона поєднує теоретичну складову, пов'язану з розкриттям сутності науки, нових закономірностей, і практичну, яка спрямована на розв'язання педагогічних завдань. Викладач фармацевтичного профілю визначає мету і завдання навчання з конкретного предмета у взаємозв'язку з іншими дисциплінами, обмірковує зміст навчання, сучасні форми і методи, що сприяють активізації навчально-пізнавальної діяльності студента, форми контролю. Основними традиційними формами організації навчання студентів-фармацевтів є: лекції; практичні заняття (лабораторні роботи, лабораторний практикум); самостійна робота. При проектуванні змісту лекційних, практичних занять слід виходити, з того, що вони мають різні результати навчання. Особливістю є те, що фармацевтична галузь є надзвичайно динамічною: вона швидко розвивається, модернізується, змінюються нормативні документи стосовно діяльності аптечних та інших фармацевтичних закладів, з'являються/зникають лікарські препарати – усе це впливає на темп роботи викладача, він має бути не тільки активним, а й мати власну систему професійно-інформаційного самовдосконалення; залишаючись викладачем, бути справжнім фахівцем своєї галузі, тримаючи руку на пульсі змін та інновацій. Як ніякий інший, викладач фармацевтичного профілю повинен мати тісні зв'язки з роботодавцями, брати участь у професійних тренінгах, конференціях тощо. Така особливість потребує ретельної підготовки змісту лекцій, змісту інструкцій практичних занять, частого оновлення цього змісту, його корекцію, доповнення заради відповідності сучасним вимогам професії фармацевта. Як правило, лекційні заняття дисциплін професійно-

орієнтованого циклу за формою проведення є потокові. Відповідно до такої особливості викладач змушений підбирати оптимальну ефективну методику проведення лекції. Однією з вимог дисциплін циклу професійної та практичної підготовки є наступність у поданні навчального матеріалу, яка передбачає реалізацію міждисциплінарної інтеграції. Очевидно, що за зазначених умов освітнього процесу викладачу недостатньо виконувати лише інформативну функцію (носія предметних знань у конкретній галузі) для майбутнього репродукування знань студентом.

Практичні заняття проводяться в спеціальних, лабораторних приміщеннях, у яких наявні обладнання, реактиви, експериментальний матеріал. Одночасно на одному практичному занятті присутні 10-12 студентів. Така кількість обумовлена тим, що на практичному занятті під час виконання професійного тренінгу, застосовується індивідуальний підхід. Основними результатами навчання на практичному занятті є професійні уміння і навички студентів у практичних умовах, уміння та навички приготування, контролю якості та оформлення до відпуску екстемпоральних лікарських засобів, відпуску безрецептурних лікарських засобів промислового виробництва, а також підвищення ефективності використання інформаційних технологій в організації роботи аптечних закладів, поглиблення та уточнення знань, здобутих на лекціях і в процесі самостійної роботи; формування інтелектуальних навичок і вмінь, аналізу ситуацій, що виникають в процесі професійної діяльності та швидке планування роботи у певних умовах та ситуаціях; накопичення первинного досвіду виробництва лікарських засобів в умовах аптеки [2].

Концепція розвитку фармацевтичного сектору галузі охорони здоров'я України визначає пріоритетні напрямки та програмні завдання щодо формування системи підготовки фахівців, а саме:

- розширення академічної мобільності, яка складається з істотного розширення мобільності студентів, викладацького та іншого персоналу для взаємного збагачення європейським досвідом;
- створення банку даних фахівців з фармації;

- введення загальноєвропейської системи гарантії якості освіти шляхом створення сучасної системи підготовки фармацевтичних кадрів із застосуванням кредитної накопичувальної системи;
- створення умов для реалізації тези: «навчання протягом усього життя» та збереження системи післядипломної освіти;
- розширення досліджень щодо визначення потреб у фахівцях певних спеціальностей та відкриття нових спеціальностей для забезпечення потреб фармацевтичного сектору галузі охорони здоров'я;
- вивчення ефективності та якості підготовки фахівців (заочна форма навчання, післядипломна освіта);
- забезпечення розвитку клінічного напрямку у системі підготовки провізорів загального профілю для підвищення якості медикаментозної терапії та проведення належної фармацевтичної опіки відповідно до вимог GPP;
- поетапне впровадження ступеневої підготовки фармацевтичних кадрів, а також систем забезпечення якості навчального процесу;
- створення сучасних умов матеріально-технічного та інформаційного забезпечення підготовки висококваліфікованих фахівців фармацевтичної біотехнології для прискорення формування біотехнологічного напрямку у фармацевтичному секторі галузі охорони здоров'я України;
- підвищення ефективності та якості практичної підготовки фармацевта та провізора з питань аптечного виготовлення, промислового виробництва та контролю якості лікарських засобів як у процесі базової підготовки, так і післядипломної спеціалізації.

Фахівець фармації має виконувати у професійній діяльності цілу низку різноманітних функцій, основні серед яких виробничі, а саме:

- організаційні, які пов'язані з постачанням, зберіганням лікарських засобів і медичних виробів, наданням належної фармацевтичної інформації, допомоги споживачам фармацевтичних послуг;

- технологічні, які пов'язані з промисловим/аптечним виробництвом (виготовленням) лікарських засобів;

- контрольні, які пов'язані з контролем лікарських засобів та лікарської рослинної сировини;

- технічні – забезпечення технологічного процесу, аналізу, амбулаторних хворих за рецептом лікаря, ведення обліку і звітності, надання невідкладної медичної допомоги.

Основною вимогою до професійної діяльності фармацевтичного фахівця є професійна компетентність, яка, в свою чергу, складається з низки чинників, основними з яких є:

- предметна компетентність, яка включає знання фармакотерапевтичних, медичних, технічних та інших характеристик товарів і послуг фармацевтичного асортименту, здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях;

- правова компетентність, яка визначається знаннями нормативно-правової бази фармацевтичної діяльності і мірі відповідальності за її невиконання;

- комунікативна компетентність, яка передбачає здатність до ефективного спілкування, яка полягає у вмінні встановлювати контакти з іншими людьми з метою налагодження взаєморозуміння між учасниками професійної діяльності та досягнення діалогу і результату спілкування, вмінні використовувати інформаційно-комунікативні технології та професійну лексику у повсякденній діяльності;

- психологічна компетентність, яка заснована вмінні виявляти потреби, запити та психологічні особливості споживачів фармацевтичних послуг, відповідати їх очікуванням.

Професійна діяльність фармацевтичних працівників є особливою, бо належить до типології «людина-людина», зумовлюється дуже високою відповідальністю, адже від правильності рішень залежить ефективність і

безпеку лікування, її не можна розглядати відокремлено від професійного спілкування, гуманітарної підготовки, забезпечення формування знань психологічних основ, етики та деонтології у вирішенні конфліктних ситуацій з лікарями, пацієнтами, відвідувачами аптечних закладів; виявленні доброзичливого ставлення до пацієнта, відповідальності за виконання своїх обов'язків тощо. Спілкування з хворими потребує особливого терпіння, ввічливості, співчуття, у зв'язку з цим набувають особливого значення такі якості як комунікабельність та емоційна усталеність. Фармацевтичні фахівці запам'ятовують, переробляють великі обсяги інформації, фармацевтична сфера є динамічною як стосовно фармакологічних препаратів, так і нормативно-правової бази.

Відомо, що контингент викладачів фармацевтичного профілю вищих навчальних закладів формується із випускників цих навчальних закладів, які мають фах провізорів або провізорів-науковців. Їх традиційна підготовка орієнтована лише на зростання загального наукового або професійного рівня, а не на оволодіння ними основними методиками педагогічної діяльності, основами педагогічної майстерності та набуття ними творчих можливостей самоактуалізації у цій діяльності.

Викладач вищого навчального закладу фармацевтичного спрямування – це фахівець, який досконало володіє фармацевтичними знаннями, знаннями основ педагогіки, орієнтується в інноваціях педагогічної науки, володіє різними технологіями навчання, виховання і розвитку студентів, здатний до саморозвитку, самоосвіти та самовдосконалення. Педагогічна компетентність викладача вищого навчального закладу фармацевтичного спрямування становить основу його професійної педагогічної діяльності та є одним з показників професіоналізму.

У своїй педагогічній діяльності викладач вищого навчального фармацевтичного закладу стикається з необхідністю навчати студентів не лише професійним знанням, але й способами їх одержання, організовувати та здійснювати навчально-пізнавальну діяльність майбутніх фахівців згідно з

особистісним та діяльнісним підходами. Для формування необхідних особистісних якостей майбутнього фахівця викладачу необхідно: усвідомлення мотивації постійного підвищення рівня професійної та педагогічної компетенції, розкриття своїх творчих здібностей і можливостей, володіння вміннями приймати рішення і нести за них відповідальність; бути здатними до рефлексії стосовно своєї діяльності, регулювати свій емоційний стан і поведінку, усвідомлювати потребу у постійному самовдосконаленні. Зауважимо, що педагогічна компетентність викладача вищого навчального закладу наповнюється конкретним змістом і набуває професійно-специфічної спрямованості відповідно до профілю підготовки фахівців [4].

Державна національна програма «Освіта» («Україна XXI століття») визначає потребу перегляду усталених підходів до змісту, методів і форм навчання. Найбільш емоційно привабливими і професійно необхідними в інноваційному навчанні є імітаційні активні методи, які поділяються на неігрові (аналіз конкретних ситуацій, імітаційні вправи, індивідуальний тренаж) та ігрові (ділові ігри, розігрування ролей, ігрове проектування). Саме вони є найбільш суттєвими у професійній направленості навчального процесу фармацевтичного закладу вищої освіти, бо є важливим засобом орієнтування студента на такі цінності, як краще засвоєння майбутньої спеціальності, оволодіння професійною майстерністю, створення нових, більш цінних, алгоритмів діяльності.

Реалізуючи навчальну, науково-методичну та виховну функції в їх єдності сучасний викладач фармацевтичного профілю повинен враховувати:

- 1) освітнє середовище – воно має бути безпечним, створені сприятливі умови праці і навчання, наявні необхідні ресурси і засоби, належне матеріально-технічне забезпечення кабінетів і лабораторій є одним із визначальних чинників забезпечення якості освіти на заняттях з фахових дисциплін;

2) зміст освіти, який має відповідати стандарту вищої освіти фармацевтичної спеціальності, очікуванням і потребам роботодавців, сучасному стану фармацевтичної галузі, вимогам суспільства;

3) освітній процес, у якому забезпечуються результати навчання, які стосуються знань і вмінь, та здійснюється виховний вплив з формування особистісних якостей, морально-етичних, громадянських цінностей, необхідних для становлення сучасного фахівця, враховують індивідуальні, вікові та психологічні особливості членів навчальної групи в конкретних умовах навчальної діяльності;

4) результати – це рівень сформованості у студента необхідних загальних та фахових компетентностей після вивчення ним фахових дисциплін, унаочнення цього рівня у вигляді відповідної оцінки/балів у документі про освіту [3].

Враховуючи динамічність фармацевтичної галузі, модернізаційні процеси, які природно в ній відбуваються, сьогодні вкрай важливим для викладача фармацевтичного профілю є вміння формувати у майбутніх фахівців готовність і прагнення до безперервної самоосвіти, постійного професійного самовдосконалення.

Слід звернути увагу на те, що процеси модернізації вищої освіти на всьому європейському просторі, спонукають до створення належних умов для якісної підготовки фахівців: професійної компетентності, загальної освіченості і культури, комунікабельності, самостійності у прийнятті рішень та відповідальності за свої дії.

Використана література:

1. Горяча Л. О. Аналіз впливу потреб галузі на співвідношення та зміст професійно-орієнтованих дисциплін у підготовці фармацевтів [Електронний ресурс] / Л. О. Горяча, Т. С. Прокопенко // Управління, економіка та

забезпечення якості в фармації. - 2012. - № 2. - С. 60-63. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/UEzyaf_2012_2_11.

2. Кириченко Л.М. Практичне навчання в системі підготовки майбутніх фахівців у фармацевтичному коледжі. Збірник наукових праць «Педагогіка та психологія». – Харків, 2016. – Випуск 53. С. 195.

3. Козаченко Г. В. Особливості професійної діяльності викладачів фармацевтичного профілю у вищому навчальному закладі I - II рівнів акредитації / Г. В. Козаченко // Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка . Педагогічні науки. - 2017. - Вип. 2. - С. 146-150. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VZhDUP_2017_2_28.

4. Козаченко Г. В. Теоретичні засади розвитку педагогічної компетентності викладачів фармацевтичного профілю / Г. В. Козаченко // Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка . Педагогічні науки. - 2017. - Вип. 1. - С. 64-70. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VZhDUP_2017_1_14.

5. Сліпчук В. Л. Підготовка фахівців фармацевтичної галузі в Україні в умовах євроінтеграції / В. Л. Сліпчук // Неперервна професійна освіта: теорія і практика. - 2014. - Вип. 3-4. - С. 63-68. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/NPO_2014_3-4_14.